

תת"ע 8718/02/23 - שלמה שומר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 8718-02-23 מדינת ישראל נ' שומר
תיק חיזוני: 60250905779

לפני כבוד השופט, סגנית הנשיא שרת זוכוביצקי-אורן
מבקש שלמה שומר
נגד מדינת ישראל
משיבה

החלטה

1. המבוקש ביקש "הקללה בהכרעת הדיון", כך בכותרת לבקשתו. כמו כן ביקש המבוקש לבטל את רכיב הפסילה, הפסילה על תנאי והקנס. למעשה מדובר בבקשת לביטול פסק שניית בהיעדר התביעות המבוקש ביום הSENTENCE מס' 60250905779 מיום 19.01.2023 של מדינת ישראל.
2. כנגד המבוקש הוגש כתב אישום מסמך מס' 60250905779 מיום 10.03.2024.
3. ביום הדיון לא התיעצב המבוקש בבית המשפט ומשכך נשפט בהעדתו ונגזרו עליו 10 ימי פסילה, 3 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים וכן בסך 1000 ₪.

טענות הצדדים

4. המבוקש טען כי לא קיבל לידי את ההזמנה לדין. כמו כן טען כי הSENTENCE הנוסעים הנוספים הייתה מחוסר בראיה וכי הרכב המשמש להSENTENCE בני משפחה נכים.
5. לטענת המבוקש המצב הכלכלי של המשפחה קשה והם מוכרים לשירותי הרווחה.
6. לטענת המשיב, הדור ביקר בבתו של המבוקש בשלושה מועדים שונים ומצא כי אין אף אדם בבית. בבדיקה השלישי, הדקיק את דבר הדור על דלת הבית. על כן, לטענתה, מתקיימת חזקת המיסירה.
7. נוסף על כן, טענה המשיב כי המבוקש למעשה הודה בביצוע העבירה ובנסיבות אלו מדובר בגזר דין סביר שאינו חריג ממתחם הענישה הנהוגת ומכאן שלא התקיים גם "עיוות דין" בעניינו של המבוקש.

דין והכרעה

הבקשתו הוגשה ללא תצהיר ועל כן דינה להידחות על הסף. לעומת זאת נדרש בוחנתי את הבקשתו לגופה.

עמוד 1

8. סעיף 126 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982 (להלן: "החסד" פ") קובע כי בגין הוראה אחרת בחוק, דרך המלך בהליך פליליים מורה על קיום דין בעניינו של נאשם. הדברו כב' השופט שם בע"פ 1903/99 **חסין נ' מדינת ישראל** מיום 7.4.2008:

"העיקרון המנחה בהליך פליליים- אשר יש הסברים כי ניתן לו אף מעמד חוקרתי- הוא כי דין יתקיים בנסיבות הנאשם, וזאת דרישה לשם קיומו התקין של המשפט כמו גם לשם מראית פנוי הצדקה והבטחת אמון הציבור בהגינות ההליך הפלילי".

9. בכלל זה קיימים מספר חריגים שאחד מהם מעוגן בסעיף 240(א) לחסד"פ הקובע כי בעיריות הקלות המוגדרות בו, ניתן לדון את הנאשם שלא בפניו, ככל שבית המשפט סבור כי לא יגרם לו בכר עיוות דין.

10. כאשר הנאשם הומן לדין כדין ואין מתיצב רואים אותו כמודה בעובדות הנטענות בכתב האישום.

11. סעיף 130 (ח) לחסד"פ קובע, כי הנאשם שאינו מתיצב למשפטו ונדון בהעדרו רשאי לבקש ביטול פסק דין, אולם יהיה עליו להוכיח אחד משני תנאים חלופיים. תנאי אחד הוא כי הייתה סיבה מוצדקתiae להימצאותו וה廷אי השני הוא כי ביטול פסק הדין דרוש כדי למנוע עיוות דין.

12. בرع"פ 9811/09 **סמיimi נ' מדינת ישראל** (29.12.09) נקבע:

"לכל אדם הזכות ליום בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ואין לאפשר ניצולה לרעה. היעדר התיצבות של אדם בדיון אליו זמן בדיון לעוללה להוביל לתוכאה כי יורשע בדיון ודינו יגזר, כשם שארע בעניינם. משכך היה, הנטול הוא על המבוקש לבטל את פסק הדיון להראות כי הייתה סיבה מוצדקתiae להימצאותו או כי הביטול דרוש כדי למנוע עיוות דין כשם שמורה סעיף 130 (ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".

קבלת הזמנה לדין וקיומה של סיבה מוצדקתiae להימצאותו

13. בעיריות קלות, קובעת תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974:

"בעיריות תעבורה שעלייהן חל סעיף 239א לחוק ובעיריות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או הזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה בדיון גם ללא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכית הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקלבן".

14. משhocח כי נשלח דואר רשום אף בהעדר אישור מסירה או אישור שאינו ממולא כדין, רואים אותו כמי שהגיע למועד תוך 15 ימים שנשלחה (עפ"ת (ב"ש) 17-02-02 47513-**בולנד נ' מדינת ישראל**, (פורסם בנבו 21.05.17), עפ"ת (ח') 18-03-03, **אפשטיין נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 25.04.18), רע"פ 106/15 **עו"ד קרייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.01.15)).

גם בעפ"ת 19-02-02 62391-**סוטי נ' מדינת ישראל**(לא פורסם), נקבע כי על מנת לבסס את חזקת המסירה הקבועה בסעיף 44א לתקנות די להראות כי נשלחה לנמען הזמנה בדואר רשום.

15. דהינו, אם הוכחה המשיבה כי שלחה את הודעה בדואר רשום כדין, חזקה שההודעה נשלחה כדין ועל המבוקש מוטל הנטול להפריך חזקה זו.

16. על פי אישור המסירה, לצורך לתגובה המשיבה, הזמן לדין נשלחה בדואר רשום לכתובתו הרשומה של המבוקש "בן איש חי 9/22 בית שמש". הדoor ביקר בביתו של המבוקש בשלושה מועדים שונים, כאשר האחרון שבhem ביום 16.11.23 בו הדיבק הדoor את דבר הדואר על דלת המבוקש. לפיכך, אני קובעת כי קיימת חזקת מסירה.

17. המבוקש לא עמד בנטול ההוכחה כי לא קיבל את הזמנה מסיבות שאין תלויות בו. בנסיבות אלה אני קובעת כי הזמנה לדין הומצאה למבוקש כדין ולא הוכחה סיבה מוצדקת לאי התיצבותו לדין.

האם קיים חשש לעיוות דין

18. גם במצב בו לא קיימת סיבה מוצדקת לאי התיצבותו של המבוקש ניתן לבטל את פסק הדין שניתן בהיעדרו בלבד שהדבר דרוש לשם מניעת עיוות דין (רע"פ 17/165 סעדא נ' מדינת ישראל (פורסם בnbsp; 24.4.2018).

19. בכלל, ביטול פסק דין שניתן בהיעדרו של הנאשם של החשש לעיוות דין יעשה לאחר שהציג עלי שיקולים כבדי משקל העשויים להביא לשינוי תוצאות פסק דין (רע"פ 18/1911 עמיד גיש נגד מדינת ישראל (פורסם בnbsp; 27.5.2018).

20. המבוקש הוודה בביצוע העבירה בסעיף ב' לבקשתה ולא העלה טענה מהותית לעניין ביצוע העבירה. יתרה מכך, גם אם היה המבוקש מעלה טענות של ממש להגנתו מוטלת על בית המשפט חובה לבחון אותן בזיהירות של ממש.

21. עם זאת, המבוקש ביקש הקלה בעונש עקב מצבו הכלכלי. גזר הדין שהוטל על המבוקש הינו מידתי ואף מקל בנסיבות העניין.

22. לפיכך, אני סבורה כי יגרם לנאים עיוות דין אם לא יבוטל פסק דין.

23. יחד עם זאת, עקב נסיבותו האישיות של הנאשם המפורטות בבקשתה מצאתי לאפשר לו לשלם את הקנס בחמישה תשלוםים שווים וכן להפקיד רישומו במועד נדחה.

אני מורה על תשלום הקנס בסך 1,000 ₪ בחמשה תשלוםים שווים. תשלום ראשון ישולם לא יוחר מיום 1.8.24. כמו כן דוחה המועד להפקדת רישון עד ליום 1.8.24.

לנוכח האמור ומכוח עקרון סופיות הדיון הבקשה נדחתה.

מצירות תשלום החלטה לצדים.

ניתנה היום, י"א איר תשפ"ד, 19 Mai 2024, בהעדר הצדדים.

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il